

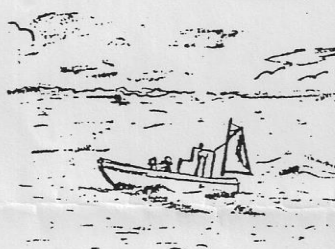
M E I L A N D S M I N N E R .

Tekst Egil Kløkstad. Melodi Arne Paulen.

Et Meilandsminne stemningsfylt,
gjemmes i oss gull-forgylt.
Midnattsol en sommerkveld,
dagen var på hell.
Haukøya i solens glans,
dagen før St. Hans.
Minnene de har vi gjemt
og aldrig blir de glemt.

I gult og rødt det blinket blankt
over hav mot sol så langt.
Bølgebrus og "måseskrik"
hørtes fra hver vik.
Sommernatt så ven og mild,
bris fra sydvest,
noe som man lenges til
og husker aller best.

Refr. I åpen sjark på vei mot land,
satt på tofta hand i hand
og dønningene bar oss inn. Med
seilet fylt av vind.
Baugen skar en bølgetopp,
båten stoppet nesten opp
- la seg så på kurs igjen
mot land og brenningen.

Vi så en bit av Kvenangsfjerd,
Stortind lå der rett mot nord,
reiste seg så trassig opp,
blå med snøhvit topp.
Foten var en stripe land
fra "Nesset" og til "Sand".
Grønn som irr lå enga der
i krans av bjerkestrær.

Refr. I åpen sjark på vei mot land,
satt på tofta hand i hand
og dønningene bar oss inn. Med
seilet fylt av vind.
Baugen skar en bølgetopp,
båten stoppet nesten opp,
- la seg så på kurs igjen
mot land og brenningen.

Vi minnes Meiland det vi så
fra en sjark på bølgen blå.
Landet kledd i nordlands-drakt,
solens fargeprakt,
Storm og kav vi glemmer det,
minnet vil vi ha
slik som vi fikk se det da,
da juninatten ga(v).

